

Zabrana ovrhe i osiguranja

Zbirni podatci

Broj odluke: SRH 2716/2017

Datum odluke: 02.05.2017

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Pravna podloga

Članak 169. stavak 3. i članak 258. stavak 3. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/15)

Sentenca

Za obustavu ovrhe nije odlučno je li ovrhovoditelj, koji je ujedno i razlučni vjerovnik, prijavio svoju tražbinu u stečajnom postupku, s obzirom na to da razlučni vjerovnici koji nisu obavijestili stečajnog upravitelja o razlučnom pravu ne gube pravo odvojenoga namirenja iz predmeta razlučnog prava, osim iznimno, ako je predmet razlučnog prava bez njih unovčen u stečajnom postupku, a razlučno pravo nije bilo upisano u javnoj knjizi ili za njega stečajni upravitelj nije znao niti morao znati.

Tekst

Ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo kada je primjenom odredbe čl. 169. st. 3. SZ-a, obustavio predmetnu ovrhu.

Naime, suprotno shvaćanju prvostupanjskog suda, ističe se da neovisno o tome što nije doneseno rješenje o ovrsi, ovrhovoditelj ima založno pravo na nekretnini ovršenika, a to upravo na temelju rješenja o osiguranju poslovni broj Ovr-159/11 od 20. rujna 2011. kojim je uknjiženo založno pravo u korist ovrhovoditelja na nekretnini protivnika osiguranja S.-O. d.o.o.

Odredbom čl. 83. OZ-a propisano je da ako se promijeni osoba koja je u zemljišnim knjigama upisana kao vlasnik nekretnine nakon što je ovrhovoditelj na nekretnini upisom u zemljišnu knjigu stekao založno pravo ili koje drugo pravo koje ga ovlašćuje da namiri određenu tražbinu njezinom prodajom, ovrhovoditelj ima pravo, na temelju ovršne isprave protiv osobe koja je bila vlasnik nekretnine u vrijeme kad je stekao to pravo i izvatka iz zemljišne knjige kojim se dokazuje prijenos vlasništva s prijašnjeg vlasnika na novog vlasnika, zatražiti ovrhu izravno protiv novog vlasnika radi naplate osigurane tražbine.

Razlučni vjerovnici su vjerovnici koji imaju pravo na odvojeno namirenje iz određenih dijelova stečajne mase. Dakle, razlučno pravo jest pravo vjerovnika da tražbinu osiguranu založnim ili s njim u stečaju izjednačenim pravom na stvari ili pravu stečajnog dužnika, namiri iz vrijednosti te stvari ili prava odvojeno i neovisno o namirenju vjerovnika čije tražbine nisu osigurane i u pravilu neovisno o tijeku stečajnog postupka.

Imajući u vidu navedeno, ocjena je ovog suda da je ovrhovoditelj koji ima založno pravo na nekretnini kč.br. ... upisanoj u zk.ul.br. ... k.o. L. u vlasništvu ovršenika, razlučni vjerovnik ovršenika, te je na temelju odredbe čl. 83. OZ-a ovlašten tražiti ovrhu izravno protiv njega.

Odredom čl. 169. SZ-a propisano je da nakon otvaranja stečajnog postupka razlučni vjerovnici nisu ovlašteni pokrenuti postupak ovrhe ili osiguranja (st. 5.), dok postupci ovrhe i osiguranja iz stavka 5. tog članka koji su u tijeku u vrijeme otvaranja stečajnog postupka prekidaju se. Prekinute postupke ovrhe i osiguranja nastaviti će sud koji vodi stečajni postupak primjenom pravila o unovčenju predmeta na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku (st. 6.).

Također, za obustavu ovrhe nije odlučno je li ovrhovoditelj prijavio svoju tražbinu u stečajnom postupku kao što to smatra prvostupanjski sud, s obzirom na to da je odredbom čl. 258. st. 3. SZ-a propisano da razlučni vjerovnici koji nisu obavijestili stečajnog upravitelja o razlučnom pravu na način iz stavka 2. tog članka ne gube pravo odvojenoga

namirenja iz predmeta razlučnog prava, osim iznimno, ako je predmet razlučnog prava bez njih unovčen u stečajnom postupku, a razlučno pravo nije bilo upisano u javnoj knjizi ili za njega stečajni upravitelj nije znao niti morao znati.

Slijedom navedenog valjalo je, na temelju odredbe iz čl. 380. t. 3. ZPP-a, u vezi s čl. 21. st. 1. OZ-a, ukinuti pobijano rješenje.